

De Jong 424

MUUS JACOBSE

Bij de geboorte van

WEINTJEN KLAAS

18 Maart 1942

~~242. 400.~~
~~De Jone~~
~~INC~~

DEJONG 424

MUUS JACOBSE

Bij de geboorte van

WEINTJEN KLAAS

18 Maart 1942

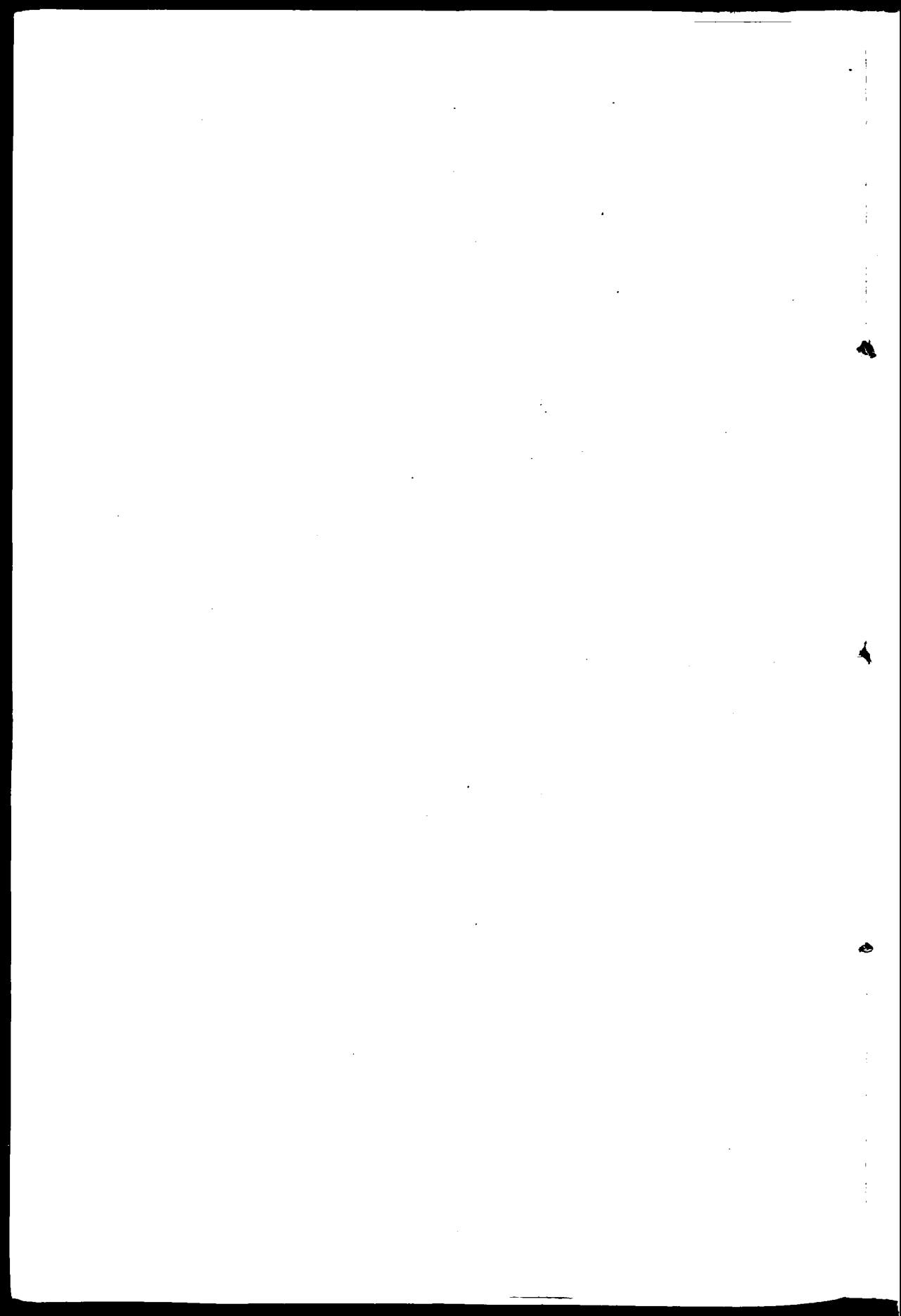
1942

D. A. DAAMEN'S UITGEVERSMATSCHAPPIJ N.V.
's-GRAVENHAGE

MU NED.
LEIDEN
1871.10.

*Komt, vrienden, en wilt horen:
Tot troost ende solaas
Bij al wat wij verloren
Is ons heden geboren
Een dochter Weintjen Klaas.*

Vrij naar het LIEDEKEN VAN
WEINKEN KLAASDOCHTER

W ees welkom, Weintjen Klaas, in deze wereld!

Is nu de winter eindelijk voorbij?

Hoor, ergens op een tak begint een merel!

Ik buig mij naar je wieg: daar adem jij.

Jij en de lente lieten op zich wachten:

Had je het afgesproken met elkaar?

Zo werden jullie saam tot één gedachte:

Zo zeker als jij komt, is zij ook daar!

Koude, waarbij geen leven meer gedijde,

Honger en wanhoop hadden ons benard,

Maar na een eindeloze nacht van lijden

Tritt weer een lentemorgen door ons hart.

't Is of een wonder door de landen waarde:

Een dooiwind streek over de sneeuwen dood,

Het ijs ging smelten, en daar ligt de aarde

Weer vol van toebereide knoppen bloot....

Toch, wees geduldig, kind, blijft ook de lente

Er een van weinig zon en schrale groei:

Geduld en trouw draagt duizendvoudig rente,

Het stugste zaad bewaart de rijkste bloei.

God zegt: het was Mijn wil en welbehagen,
Dat je een meisje bent, eenmaal een vrouw,
Opdat je beter alles kunt verdragen,
En wachten, en volharden in de trouw.

Een vrouwendroom volhardt: zie, haar gedachte
Wordt zelden groot tot een voltooide daad,
Maar in haar schoot hoedt zij de stille krachten,
De dwarse hoop van het verborgen zaad....

Een vrouw die heeft volhard, in wie wij roemen,
Was Weintjen Klaasdochter naar wie je heet,
En naar háár hebben wij je willen noemen,
Opdat je nooit haar bron van kracht vergeet.

Zij was de eerste van Gods bloedgetuigen:
Een volk van martelaars heeft zij gebaard,
Dat voor geen valse goden wilde buigen
En niet bezwiken is voor vuur of zwaard.

Zij bleef standvastig, hoe ze haar ook drongen.
Zij wist: God gaat mij voor, mijn weg is recht.
Er is een lied van haar geloof gezongen,
Dat elk zou weten wat zij heeft gezegd....

Komt er een schaduw voor je ogen glijden?
Doet deze naam van Weintjen Klaas je pijn?
Meen je soms dat die vrouw uit verre tijden
Je vreemd is en jij nooit als zij kunt zijn?

Denk niet dat Weintjen Klaas niet is geschrokken
— Zij hield van de lucht boven Monnikendam
En stond te luistren naar de torenklokken —
Toen haar de schoutsdienaar gevangen nam.

En voor de rechters, die haar gingen kwellen,
Heeft zij ook zeker wel aan huis gedacht.
En vaak dacht zij: hoe zouden zij het stellen,
En lag zij wakker in de lange nacht.

Maar als ze zacht zei: ik ben van Zijn schapen,
Dan was het of zij al gestorven was,
En kon zij flink zijn en gerust gaan slapen,
Omdat zij wist dat zij geborgen was.

Want als wij midden in het spel van 't leven
De wekroep van de eeuwigheid verstaan,
Dan moeten wij ons willig kunnen geven —
En dat heeft Weintjen Klaasdochter gedaan....

Daarom, blijf Weintjen Klaasdochter gedenken:
Zij was een moeder onder Israël.
Zij droeg ons naar de geest, zij zal ons drenken
Met haar geloof: in God is alles wel!

Verborgen onder sneeuw en harde kluiten
Kiemde de lente van ons volksbestaan.
Het ijs ging smelten: zie, de knoppen spruiten
En bloeien, en die bloei zal niet vergaan!

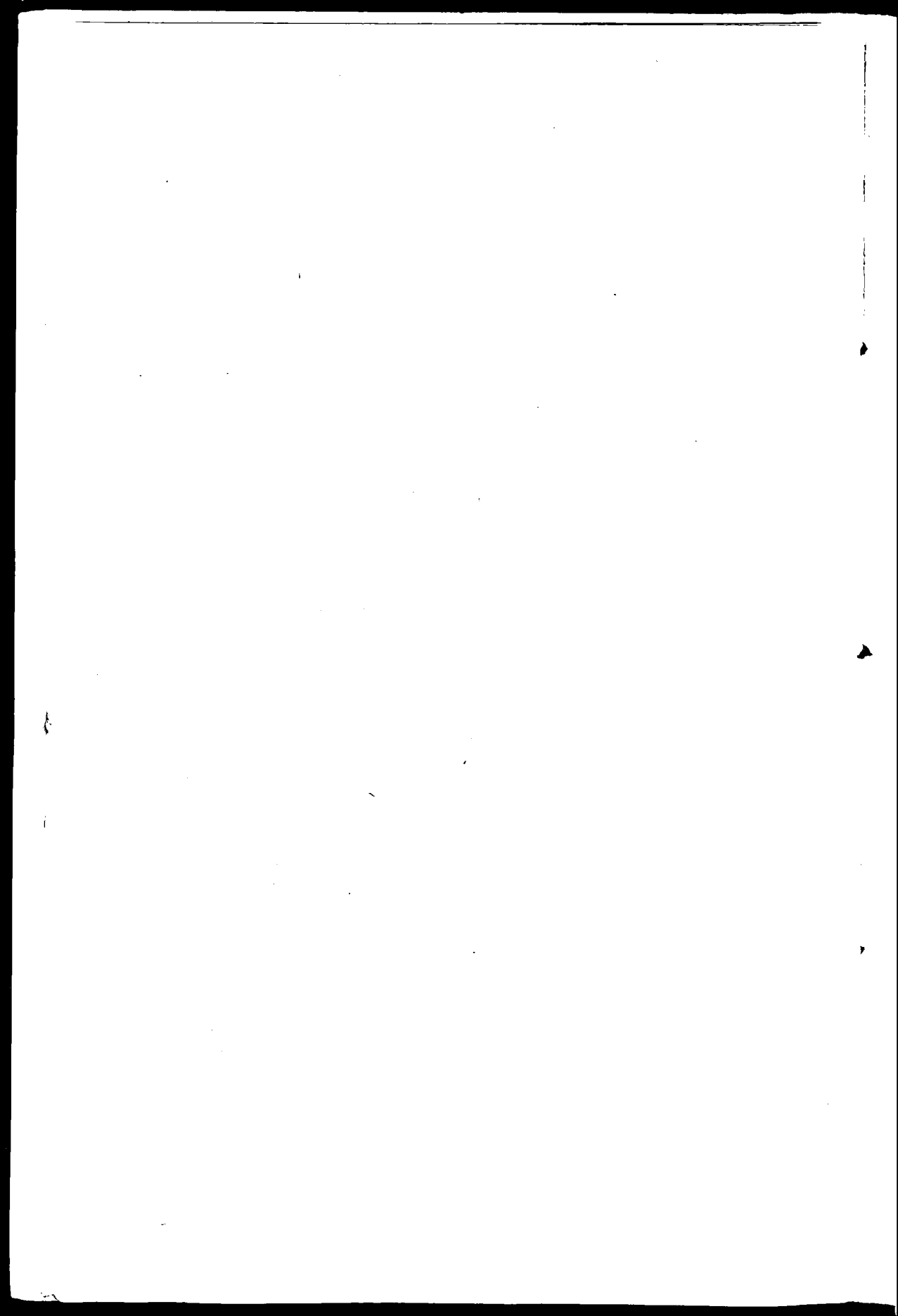
Wij leven uit haar lijden, onze krachten
Liggen geborgen in haar moedergrond.
En God zegt: van geslachte tot geslachte
Wil Ik in haar vernieuwen Mijn verbond....

Dochter, de tijd waarin je bent gekomen
Roept ons meer tot geduld dan tot de daad,
Maar hij is zwaar van wonderlijke dromen:
Wees, als eens de vervulling komt, paraat!

En mocht ook jou nog lijden zijn beschoren,
Weet dat je sterker bent dan de tiran,
Want uit het leed wordt een nieuw volk geboren,
Dat tot het einde toe volharden kan.

God, in der eeuwen eeuwigheid de Zijnde,
Houdt ook Zijn hand boven jouw kleine hoofd.
Hij zegt: hoor, Weintjen, wie volhardt ten einde,
Is in de heerlijkheid een kroon beloofd.

C O L O P H O N

DIT GEDICHT IS DOOR MUUS JACOBSE GESCHREVEN IN DE
EERSTE LENTEDAGEN VAN HET JAAR 1942. HET WERD
VOOR DE VRIENDEN VAN WEINTJEN KLAAS GEDRUKT
IN EEN OPLAGE VAN 100 GENUMMERDE EXEM-
PLAREN, ONDER DE HOEDE VAN D. A. DAAMEN'S
UITGEVERSMAATSCHAPPIJ N.V. TE 'S-GRAVEN-
HAGE, OP DE PERSEN VAN DRUKKERIJ
J. VAN BOEKHOVEN TE UTRECHT. HET
WERD GEZET UIT DE PAGANINI
EN GEDRUKT OP HOLLANDS
TEKST-EN OMSLAGPAPIER VAN
G. SCHUT & ZONEN. ALLE
EXEMPLAREN WERDEN
DOOR DEN DICHTER
G E S I G N E E R D.

*

DIT IS NUMMER

30

en is bestemd voor

Muus Jacobs

10-6-42

